

Els treballs se publiquen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre..... 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any IV.—TARRAGONA, 3 Decembre de 1916.—Núm. 166.

L'IMPOST ÚNIC Camí de les Escoles de Comerç

¿Convindria aplicar-lo a Catalunya?

(CONTINUACIÓ)

IV

L'autor de la teoria de l'impost únic l'Enric George en el seu llibre «Progreso y Miseria», al desenrotllar-la, anomena a cada instant el que a la seva Patria, els Estats Units, succeix. Com ja hem dit abans és forçós convindre que no totes les nacions presenten iguals modalitats. Bon exemple en són la mateixa gran República Nord-americana i Catalunya.

Manifesta l'Enric George que per la seva doctrina es matarà l'especulació en terres, el que ocasionaria un gran augment en el seu conreu i que, consegüentment, se crearien noves i immenses riqueses. A la nostra Patria és completament desconeguda l'especulació en terres. Així, doncs, es per ella lletra morta totes aquelles aventatjies.

Se lamenta En George de l'existència a la seva Patria de grans *latifundios*. A Catalunya no hi ha *latifundios*; la terra està sumament dividida i sub-dividida.

Posa de relleu En George el gran perjudici que per la societat en general representen les terres ermes. A la nostra Patria les terres ermes son insignificants. Es veu general que a casa nostra no hi ha un pam de terra sense conrear o edificar. El geni català fins les roques vives de les muntanyes ha sapigut fertilitzar. Una diferència essencial entre la terra dels Estats Units i la nostra és que aquella és novella, no porta, en general, més d'un segle i mitj de conreu, mentre que la nostra en sofreix segles i més segles. Aquesta velluria de la nostra terra obliga a que se l'adobi anyalment, representant així per el propietari un recarrec en els gastos, cosa desconeguda als Estats Units. Allí la terra no necessita, en sa casi totalitat, adobs. Aquesta gran fertilitat de la terra dels Estats Units ha motivat que molts propietaris s'hagin fet allí immensament rics. A Catalunya la renda de la terra resulta esquifida en comparació de Nord-Amèrica.

Un factor importantíssim en l'aplicació de l'impost únic georgista es la densitat de població en relació als quilometres quadrats de superfície d'un Estat. Quan més extens sigui el territori, menys poblà i de més valor la seva terra, menor serà el percentatge a cobrar per a sufragar els seus gastos globals. Així, doncs, és evident que a Catalunya aquest percentatge seria més elevat que als Estats Units.

V

El comentador argensí de la doctrina georgista, Dr. Andreu Máspero Castro, al definir-la, diu: «L'impost únic sobre la terra és l'única contribució exigida al habitant en proporció a la valor de la terra, lliure de millores, per ell retingut, per el sosteniment de l'Estat».

L'Enric George sosté també que l'impost per ell proposat ha d'ésser proporcional.

Doncs bé; l'impost proporcional sobre la valor de la terra és una verdadera paradoxa. Grava més a la terra quan menys és la seva valor. Resulta un verader impost progresiu a l'inversa.

Ton bon pagés sab, i la ciencia econòmica així ho confirma, que's gastos de conrear una terra resulten en relació disminuits quan més gran és l'extensió de terra a conrear, sobre tot usant-se màquines agrícoles.

P. REDÓN.

(Seguirá)

Presidente Mancomunidad de Cataluña
a Alcalde de Tarragona:

«Tiene el gusto de comunicarle que la Asamblea de la Mancomunidad reunida en sesión acaba de aprobar el proyecto de Escuelas de Comercio presentado a la misma del Consejo Permanente por lo cual usted tan vivamente se interesaba.»

PRAT DE LA RIBA.

(Telefonema del día 28 de Noviembre 1916.)

NO en debades demanabem que arribada l'hora serena del procés de les Escoles de Comerç tothom hi estigués atent. No desconfiabem en la justícia i el seny del elements qui tenien el deure i la responsabilitat de portar l'obra a son terme, no; però calia estar previnguts a qualsevol contratemps, a qualsevol intent de retràs.

Rés d'aixó ha succuít, i ens en debém felicitar. I doncs que de felicitacions parlem, endrecem-ne també als elements guiadors d'aquest noble afer que Tarragona no ha sapigut estimar amb prou alçaria, ni ha capit tampoc la seva transcendència social. Un altre dia parlarem d'aquest aspecte.

Reconeixém, en primer terme, que l'ànima d'aquest còs que ara comença a pendre forma, ha sigut el «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria» de Tarragona; an ell i a la seva Junta de Govern que amb tan de zel i activitat presideix el nostre excelent amic D. Manuel Figueras li pertoca la primera enhorabona, afectuosa i ben plena.

Als Concellers de la Mancomunitat, senyors don Anselm Guasch i D. Josep Mestres per haver acullit generosament el prec del «Centre» i per haver tingut sempre una paraula d'alentament i de confiança en prò del projecte que avui arriba a fi de terme.

Al diputat provincial i president de la Cambra de Comerç de Tarragona, D. Pere Lloret, per haver sigut ell qui proposà a la Assemblea de l'any 1915 el Projecte general d'organització d'Escoles de Comerç, i també per haver estat en tots moments al costat de l'esperit nou que caracterisa al jove «Centre».

Al senyor alcalde de Tarragona, D. Robert Guasch, que tan amablement ha vingut acullint tota iniciativa en prò de la realització del tantes vegades anomenat Projecte.

Als diputats provincials senyors Folch, Isern i Guarro, els que en unió del senyor Lloret van sollicitar de la Mancomunitat l'implantació de la primera escola comercial a Tarragona.

A l'excelentíssim Dr. D. Antolí López Peláez, arquebisbe de Tarragona com a felis cooperador; al Centre Industrial; Cambra de Comerç; Junta de les Obres del Port; Colegi Pericial Mercantil; premsa diària i setmanal; entitats culturals, polítiques, sportistes y recreatives de totes tendències i aficions; personalitats d'aquí i de fóra que han auxiliat amb el seu concell o amb el seu generós apoi la cristallització del projecte de referencia, sense oblidar al benemèrit Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria de Barcelona, i al seu President D. J. Puig i Esteve, apreciadíssim amic i company nostre.

No menys efusiva i carinyosa ha d'ésser la nostre felicitació al Capdevanter de la nova Catalunya que s'està formant, il·lustre i per tants conceptes admirable President de la Mancomunitat Catalana, don Enric Prat de la Riba, l'autor immortal de «La Nacionalitat Catalana»; ell qui del llibre la va passar a la realitat humana amb nobles guspises de llúm cultural que irradien beneficiosament per les arte-

ries vives de la Patria renaixenta. I per quan felicitem an ell com a home director de la força motriu que la Mancomunitat mou, férm-la extensiva al Concell d'Investigació Pedagògica qui va donar forma d'actuació viva a l'Instància del C. A. de D. del C. i de la I. de Tarragona i a la Sexta Assemblea de la Mancomunitat aon ha encarnat formosament el nostre modest somni.

Som a mig camí no més. Encara hi ha gent que no saben llegir els diaris, o si els llegeixen ho fan tan malament que no s'enteren del contingut substancial de lo que s'escriu.

Encara hem tingut de llegir (a *La Reconquista*) lo de tirar gerros d'aigua freda als entussiasmes dels iniciadors del Projecte d'Escoles de Comerç, i lo del perill que aquestes escoles corren si no s'hi obtenen els títols oficials reconeguts per l'Estat espanyol.

Tan debó que hi hagués hagut necessitat d'aigua freda per a tirar-la damunt dels entussiasmes, però no ha calgut aixó, doncs nosaltres, sincerament ho diém, no hem sapigut veure ni trovar enlloc aquests entussiasmes.

Precissament el nostre dol intern era aquest: no hi ha entussiasme enlloc. La reunió a casa la ciutat en va ésser una prova ben palesa. Ni entussiasme, ni caliu, ni coneixement de la materia. L'entussiasme era no més que entre els protagonistes; lo demés era públic que molt atentament escoltava.

¿Aon se voldrán abocar, doncs, aquets gerros d'aigua freda...?

Nosaltres pensém ben al inrevés del confrare tradicionalista.

Si en sapiguéssim, fabricariem entussiasme i l'encomanariem als qui no en tenen o no en volen tenir.

¿Es que no és prou transcendental per a la vida mercantil de la nostra ciutat la creació d'una Escola de Comerç (oficial i amb títols oficials; llegeixis bé el follet que l'Ajuntament va repartir), aquí aon tenim una Universitat Pontificia, un Institut i unes Normals de Mestres? ¿Es que no és vol reconeixia la pujansa comercial de Tarragona, quin regulador és el seu Port, cada dia creixent, i el moviment general de les estacions que, a força de tràfec, les companyies tenen en projecte un grandíós plan d'enxamplament de vies, el qual comença el Nord a posarlo en pràctica desd'el pont del Francolí, vora el mar i camí de la Pineda? ¿Es que l'ensenyament comercial no s'equipara avui en totes les nacions més avançades en materia de cultura professional a qualsevol altre carrera científica? ¿Es que es pod duptar potser que l'ensenyament comercial modern no és científic?

A moltes i moltes més consideracions ens portarien preguntes com les avans apuntades si tinguéssim desitjos d'allargar aquest treball, però no ho volém fer, ni creiém que n'hi hagi una necessitat, de moment.

Ens cal no més recullir la paradoxa de l'entussiasme que no existeix i sollicitar-ne un bossi més. En altres ocasions, i per coses sense espiritualitat, hem vist passejar pels carrers de la ciutat una banda engegant un pas-doble torero i la gent s'entussiasmaba tota sola. Era l'entussiasme de la inconsciencia. Nosaltres no el volem pas així, ni tampoc demaném una banda de música.

Voldriem solsament que cada tarragoní se percatés de lo que's tracta de realitzar a Tarragona per

obra de la Mancomunitat, i que cada tarragoní se convertís en un amable defensor de l'Escola de Comerç.

Som a mig camí no més. Près de la concessió de l'Escola, haurà de vindre l'obra de l'edifici per a l'Escola, i llavors sí que ens plauria veure a tothom agermanat, a tothom treballant en prò d'aquesta Es-

cola fins que arribés a esser orgull de la ciutat; orgull arquitectònic de per fora, orgull de ciència de per dins. Per a llavors voldriem que l'entusiasme arribés al seu grau màxim, però que mai per mai perdés la serenitat i menys encara la seva fesonomia catalana i tarragonina.

B. M. i B.

LA QÜESTIÓ DEL GAS

Madrid 27.—Los representantes de las fábricas de gas de España han facilitado a la prensa la siguiente nota:

«Reunidos en Asamblea nacional desde el día 20 del corriente, después de todas las manifestaciones hechas a la Junta de Subsistencias y en vista del giro que ha tomado la tasa de los carbones, tasándose el cok, sin que a su vez pueda conseguirse hulla nacional o extranjera, también debidamente tasadas, han entregado al señor ministro de Hacienda el siguiente acuerdo:

Que de no poder la Junta de Subsistencias facilitar a precios muy reducidos sobre los actuales, hulla nacional o extranjera, considerando como de uso doméstico la destinada a las fábricas de gas, y en la imposibilidad absoluta de poder resistir por más tiempo las enormes pérdidas que hoy se agravan con la clasificación de los carbones, acuerdan por unanimidad anunciar que, de no ser atendidos, se verán obligados a entregar al Estado, para su explotación, durante el período anormal, todas las fábricas, evitándose así los fabricantes la violencia de cerrar sus fábricas, ocasionando posibles conflictos de que no quieren ser responsables.»

titat ben grossa proporcionalment per tonelada de hulla.

Veigis, doncs, com no hi ha per què amenaçar amb el tancament de les fàbriques, si això subsisteix.

El cas, per a tot aquell qu'és fabricant, ha d'esser igual, doncs.

¿Ha anunciat l'Ajuntament de Bilbao la supresió del gas (quina fabricació té municipalitzada)? No; perquè així com l'únic ideal dels fabricants es treure tot el suc possible al consumidor; ara, al veure que la cosa no va tan bé com avans, tot son desmais i amenaces, sens recordar-se del pobre consumidor que any rera any ha anat pagant un preu fabulós pel gas i encara per gas deficient en molts cassos. Nó, l'Ajuntament de Bilbao i algú altre que també té el gas municipalitzat, no ha anunciat el tancament de fàbriques, perquè si bé al erigir-se en fabricant pensava en el benefici, ara pensa també que'l consumidor es digne d'alguna consideració.

Tot això que portem dit no ho anotem per trobar malament el que les companyies acudeixin al Poder públic en demanda de facilitats, no; sinó per a demostrar que les paraules «enormes pèrdues» son una exigència.

Però bé; anem a veure. ¿Què diuen aquestes companyies? Que així no poden continuar i que, de no variar l'estat actual de coses, es veurán obligades a posar llurs fàbriques a disposició del Estat.

Nosaltres això ho critiquem; però ¿què direm de la Canadencia? ¿Ha fet aquesta conminació per a obligar a variar les circumstàncies? Cà; lo que fa es anunciar la supresió del gas per una fetxa fixa, perquè per barato que'l gas li surti, li resulta molt més colocar part de la electricitat que li sobra, i que, com a tal, com a sobrança, no li representa preu de cost o bé li representa molt reduït.

I es que la Canadencia, companyia monopolitzadora de la llum a Tarragona, té dos negocis: l'un de gas (modest) i l'altre de l'electricitat, i aquest sí que no es modest, sinó ben fabulós; i dels dos negocis, l'ideal és aquest últim. Així tots els seus esforços van encaminats a suprimir el primer per a fer surar el segon, i aprofita aquest pretext del preu crescut de la hulla per a acabar amb el gas, atropellant a qui sigui, encara que l'atropellat resulti tot Tarragona.

Tingúes solsament la producció del gas i com que al fi i al cap sempre es negoci, no'l suprimiria.

¿Un exemple? El tenim a Tortosa. Allí, per sort dels tortosins, no hi ha monopoli de llum; volguent dir que'l gas es d'una empresa i l'electricitat d'una altra.

L'empresa del gas de Tortosa, com no fa més negoci que'l gas, té molt cuidat en no fer trascendir al públic aquestes alarmes per a que al consumidor no li vinguin ganes de substituir el gas pel fluït elèctric, en quin cas perdria el client. Nó; s'en guarda molt de no alarmar, i així el consumidor de gas no ha de pensar en desfer-se de lo que li es un bon element per a la seva comoditat.

¿Quanta diferència de lo que passa a Tarragona!

I; a tot això, ¿què fa Tarragona? ¿què fa nostre magnífic Ajuntament? ¿què fa el Centre Industrial?...

Mentres escrivim aquestes ratlles—el dimecres a les deu i mitja de la nit—s'apaga l'electricitat i quedem a les fosques; i repetim indignats ¿què fa Tarragona?...

!!!Vergonya eterna!!!...

TRANSCRIVIM aquets anteriors paragrafs perquè la meditació sobre'ls mateixos poden donar la visió clara de l'actual estat, de qüestió de tanta importància, com es la del gas.

Ficsem-nos-hi bé; son els fabricants els qui parlen en aital reunió. Els fabricants o siga la classe contrària al consumidor. Son negociants del gas els qui parlen, i com a conseqüència, al veure que'l marge fabulós de ganàncies a que, en temps normals, estaven acostumats, van disminuint d'una manera notable, posen el crit al cel i, naturalment, exigieren la nota.

Nó, no n'hi ha per tant; mentres a un preu o altre els siga possible adquirir carbó, podrán donar gas, perquè sempre'ls hi quedarà negoci. Nosaltres sabem lo que es la producció del gas del allumenament per a deduir que al preu actual de la hulla hi ha negoci remunerador. Basti dir que en temps normal venent el gas a 25 cèntims el metre cúbic, al fabricant li costa de 2 a 3 cèntims.

Hi ha encara més; hi ha tècnic que sosté que, en temps normal i venent el cok al preu que's venia generalment, sortia el gas de franc.

Doncs bé, ja pot elevar-se la hulla de 35 a 80 i a 90 i a 120 pessetes tonelada, que com també ha vingut com a conseqüència immediata l'elevació del cok de 2'25 a 3'00 i a 4'00 i actualment a 5'00 pessetes els 40 kilos i com així mateix el quitrà ha pujat d'una manera extraordinària, resulta en conseqüència i en definitiva que no hi ha el benefici que avans, però venent a 25 cèntims el metre cúbic de gas, queda encara un negociet bastant sanejat.

Per a la fabricació del gas, com per a tota fabricació, son necessaris diferents factors que en definitiva regulen el preu de cost del article producte de aital fabricació. Doncs bé; en l'industria del gas hi entren com elements necessaris: el carbó, els acarrens, el personal d'ofícines, el personal que'n direm manufacturer, el lloguer o interessos dels edificis necessaris, la contribució industrial, els interessos del capital i amortisació, etc., etc. Tots junts influeixen directament en el preu del cost del gas.

L'article fabricat comprèn també varies rames: gas per a allumenament, gas per a calefacció i per a industria, carbó de cok, quitrà i no sabem ni algú altre.

Un sol article s'ha augmentat dels que influeixen en el cost: la hulla. En canvi ni els sous als empleats, ni als obrers; ni la contribució, ni'l lloguer, ni'l cupo d'interessos ni res més.

Dels productes se n'augmenten d'una manera alarmant dos, i un d'ells, el cok, se produeix en quanti-

UN altre any mes a afegir als que fa deixà aquest mon el venerable Pi i Margall. I's compleixen anys quan son més manifestes les claudicacions i les desercions del nostre camp per individus que no'ls hi fa res renegar dels seus sentiments davant del interès material i benestar propi. Quanta misèria! Quanta vergonya!

Què'n queda d'aquella hermosa, sana i incomparable doctrina de l'Apòstol? Ben poc quasi se podria dir, puix que ni l'exemple ni'l record han sapigut guardar aquells que pareixia devien de fer-la prevaldre.

Pobre Pi i Margall! Com si fossin pocs els agravis morals que aquests t'han fet, se hi pod incloure el que amb quinze anys no se te ha erigit la teva estàtua en bronze, per a que, quan menys, servís la teva efígie com a alenciació an els vianants, al poble a prosseguir en les seves creences redemptores, que tu li inculcàres, de la lliberació i del governament del poble per el poble.

PÓL LUX.

MANCA D'HOMES

EN el món de la política republicana, qu'és la única política que'ns interessa, s'hi nota una grossa manca d'homes.

Corren uns vents malestrucs, que semblen emportar-se les conviccions d'aquell, que fins ara havien merescut del poble sofrent la confiança més absoluta, i cada dia cauen més avall les condicions honorables de no pocs dels quins acceptaren entusiasmes el comés redemptor de servir al poble, d'aont havien sorgit esperançats en la recompensa de l'interior satisfacció, sapiguent que tard o d'hora aquest poble paga amb escrié els beneficis rebuts.

Els que a mitg complir el séu deure s'han cançat donant una puntada de peu a la seva paraula, i al civisme, que enalteixen la personalitat, mereixen un mót despectiu, la xurriacada moral dels enganys miserament.

Que no s'extranyin si un dia les ires populars, de cent colps noranta nou justicieres, els confón entre els més repugnants dels seus despotas, i fá justicia catalana: que no se'n extranyin.

Son tan o més dignes del seu despreci aquestos senyors que no acaben de decidir-se a saltar l'obstacle. Aquéixos lleminers que saben trobar una disculpa quan se'ls crida a comptes, que fan el joc dels que governen, sense llensar l'etiqueta que's descoloreix i desenganxa, deurién ésser sotmesos a una proba difícil, obligant-los a rectificar solemniament, o a deixar-nos estar d'una vegada.

Ja n'estem cançats els republicans de veurer capítosts del nostre partit exercint a estones de perfectes ministerials, fins al extrem de pareixer ministres de la monarquia, sense cartera.

Ha arribat l'hora de cridar a tota veu que les nostres simpaties son pels que en tot temps i a tota hora fan gala de les seves conviccions, i no volen recular-les davant de tots els entorçats i totes les farandoles oficials.

En Marcellí Domingo es avui l'home que compendia'ls desitjos i'ls neguits del poble. Ell vá al davant en la protesta anti-monárquica. Ell el que treballa més, anulant amb la seva actuació, l'actuació d'altres que saben i poden, i no déuen voler, com si fossin peneditas de la demagogia.

La figura venerable de'n Pi i Margall, ara que's compleix un altre aniversari, ens inspira'ls pessimismes calcats en el paper, i la nostr'anima enamorada del Ideal s'arrapa com el naufrèc a la taula salvadora, als optimismes del jove diputat per Tortosa.

PER A L'AJUNTAMENT

Joc: Assassinats, robos, atracos...

ES tanta la nostra indignació que sentim des de un quant temps a aquesta part, que no sabem com començar aquestes ratlles, çò és, si adreçar-les al Govern o al ministre de Governació, com a oficialitat, o bé als diputats per la circumscripció, deixant de banda a aquell senyor que té el hostatge en el galliner del carrer de Sant Francesc, puix que ja'ns té de sobres probat que no altre cosa sap fer que incomodar al públic que té la desgràcia d'estar baix la seva jurisdicció.

I pensar que la persona aludida no fa molt tractà de suspendre al Ajuntament de nostra ciutat, perquè aquest aixecà airadament la seva veu en contra de aquèlla, per el mateix assumpte de avui! Tenim o no raó en lo que diem mes amunt? Mereixeria cap respecte aquell senyor? N'obstant, la nostra dignitat de persones honrades ens priva de faltat-la a qui'ns dona motiu per a fer-ho; consti.

Com nosaltres, també s'han queixat altres volguts confreres, sense lograr que's posi atenció a les nostres paraules; emprò una vegada més volem insistir en contra d'aquest pernicios joc quins resultats, sens dubte algún, se deixen coneixe, per desgràcia de Tarragona.

Fa unes dos setmanes que's cometé un assassinat de dugues pobres velles, dones indefenses, sense que fins avui se hagin trovat als autors; creient que'l senyor Jutge hi deu haver posat tot el seu interès en descobrir-los.

Al carrer Major, un diumenge a la tarda, reventen la porta de un pis i roben tota mena de joies i algún que altre objecte de valor que trovàren, sense que's trovin als autors.

Després, en el cèntric carrer de l'Unió, entren lladres en un establiment; trenquen la màquina registradora que hi havia en el taulell i s'emporten tots els diners que hi havia i intenten fer lo mateix en un calaix, emprò no ho feren per haver-se despertat els dependents de la casa, per lo que fugiren els lladres, els qui tampoc van ésser detinguts.

En altre carrer, el del Mar segons ens diuen, un home atraca a un factor del tren tapant-li la boca i robant-li el rellotge i 14 pessetes, sense que s'hagi detingut al atracador.

En una casa de la part alta, sense que poguem ficar ben bé el punt, el dimars els lladres s'emportàren 200 pessetes. Tampoc se ha trovat als autors.

Un dependent d'una important casa exportadora es també detingut pels voltants de la Plaça de Toros per un atracador, que intentà pèndrer-li els diners que portava.

En un pis del concorregut carrer de Mendez Núñez fou sorprès un individu que tractava de posar una clau al pany, emprò la veu d'alarma donada al interior feu fugir al desconegut.

S'ens assegura també que s'intentà entrar en un'altra casa de la Plaça dels Cedaços.

No parlem ja dels incomptables robos que s'han fet en diferents cases de fóra, masets, vinyes, etc., perquè això ja es molt vell i mai s'ha trovat a ningú que ho hagi fet.

I sabeu per què no s'agafa a cap lladre ni atracador ni assesi? Per la senzilla raó de que aquesta gent no té la desgràcia de freqüentar les cases de joc, els cines, els cafès, els bars, les cases de leocini, etc., etcètera, que son els punts aon hi han els pocs policies de que Tarragona disposa.

S'ens dirà, potser, que tenen obligació de anar-hi? Sí, ben certament; emprò no s'ens podrà afirmar que hi hagin de ser-hi SEMPRE, quan els demés llocs de nostra ciutat resten completament abandonats.

S'ha d'acavar, d'un modo o altre, el que's jugui descaradament com se juga per tot Tarragona.

Quan una autoritat superior no compleix com a tal, se l'anula per medi de un'altra inferior. Aixís esperem que s'interposarà en aquest asquerós as-

sumpte, l'Ajuntament, com feu l'altra vegada, que tan bon resultat donà.

Si hi ha algú que vol viure més bé que amb el seu sou no pod, que pateixi. Tampoc nosaltres podem viure, quasi's pod dir, i no obstant no anem a mengar a les cases dels altres, aon se roba els diners dels qui tenen la desgràcia de ennuvol'lar-se'ls-hi els ulls davant d'una ruleta, d'uns daus, de la carteta o tapàr-se'ls-hi les orelles al sentir *hagan juego, señores; bones, males...*

♦ ♦ ♦

De l'Ajuntament

Sessió del 27 de Novembre

RESIDEIX l'Orovio; amb assistència de 19 regidors.

En Ventosa fa una aclaració a l'acta de la sessió última.

Queden aprovats tots els dictàmens que van a l'orde del dia.

En Vallvé desenrotlla la seva moció respecte a l'allumbrat i comença atacant a la comissió perquè ha fet una feina negativa. Diu que en les poques reunions que ha tingut mai ha sigut celebrada en majoria, menys quan va anar a Barcelona, que va ésser majoria complerta i havent-hi anat a acompanyar l'Alcalde, que'n protesta, i si fos present li faria mes càrrecs.

Fa resaltar l'importància que ha de tenir el nou contracte de l'allumbrat, i li extranya que cap diari local s'hagi ocupat de dit assumpte. Aludeix al diari *La Cruz*, perquè en aquet contracte que fineix hi va fer una grossa campanya en contra i aquell célebre anglès que feia dits escrits, continuà escrivint al mateix diari.

Diu que la Canadenca es una empresa desastrosa per a Tarragona i fa present als regidors i particularment als carlistes perquè's desprenguin dels conservadors per a resoldre aquet assumpte. Fa càrrecs als individus de la Comissió senyors Loperena, Cavallé i Nadal.

Respecte a la supressió del gas que intenta fer l'empresa, fluit molt convenient per a l'industria i calefacció, diu que no deu consentir-se, ja que portaria una pertorbació. (Es aplaudit pel públic.)

Com siga que en Nadal ha estat aludit per en Vallvé, vol combatre el arguments den Vallvé i l'Alcalde diu que no pod ésser, ja que'l reglament no permet discutir les mocions.

En Nadal vol insistir, però tot l'Ajuntament s'hi oposa i per fi en Nadal es dona per vensut.

En Loperena fa alguna aclaració respecte al assumpte de la supressió del gas, dient a l'Alcalde que fassi alguna indicació a la Junta Central de Subsistències.

En Nin fa un prec perquè la Comissió del allumbrat tingui l'atenció deguda al assumpte de la supressió del gas, doncs ell, en un viatge que ha fet per Suïssa i França, ha pogut notar que en cap població deix d'existir el gas.

En Montagut fa historia de la seva representació a l'Assamblea de Madrid, dient que les conclusions acordades per l'Ajuntament de Tarragona foren acceptades.

Dona compte de varies visites que varen fer per assumptes pendents per a Tarragona, com son la Casa Correus i els quartels, dient que és convenient excitar als diputats per la Circumscripció perquè treballin o de lo contrari quedarà ressegat.

L'Ajuntament acorda haver vist amb gust lo manifestat per dit regidor.

En Lliteras, fa un prec a l'Alcalde perquè tingui una entrevista amb el senyor Governador, respecte

a lo abandonat que està Tarragona, doncs son a diari els robos i altres coses pitjors.

L'Alcalde contesta que ell hi posarà tot l'interés perquè's fassi ressò de la queixa tan justificada.

Sembla que'l regidor senyor Loperena es va donar per aludit, però no va dir res.

A les nou es acabada la sessió.

NOVES

El quadern de la *Lectura Popular* de la present semana, publica un volum de poesies degudes al inspirat poeta Joan Pons i Massaveu.

Queden en cartera per a el número que vé, diferents treballs que no han pogut anar per manca de lloc.

L'important i espléndida revista *Italia* ens visita donant-nos lloc de saborejar la lectura d'una munió de bells articles deguts a plomes consagrades. No cal dir que tot el número va dedicat al tractament de la épica lluita.

Signat per Joan Garriga i Massó, Llorens Riber, Enric Ráfols, A. Rovira i Virgili, Jordi Rubió i Balaguer i Alfons Masseras, arriba a nostra Redacció un manifest dirigit als catalans per a fer-los girar la vista cap a la pobra Lituania, nacionalitat russa devantada per la gran tragedia. En un sentit escrit que sentim no poguer-lo publicar íntegre per manca d'espai en el qu'es demana de la commiseració dels catalans vulguin alleugerir la dissort del poble lituà adreçant-se al secretariat del Comitè «Pro-Lituania», Plassa de l'Universidad, 4, 2.^{on}, 2.ª aon es reben donatius.

De la fàbrica de xocolata Viuda de Salvador Poblet hem rebut un artístic calendari per a any nou, que agram.

De D. Josep Maria Valls, Enginyer Director de l'Escola Superior d'Agricultura de la Diputació Provincial de Barcelona, rebem un follet (del quin n'es autor) titulat «El Conreu de Secà al mitg-dia de França.—Impresions d'un viatge en missió agrícola». La lectura del qual recomanem a nostres conreadors de secà, puix que en ell hi há un bon aplec d'ensenyances. Mercés.

Tarragona : Imp. Llorens i Cabré : Fortuny, 4

ANTIGUA CERRALLERIA :- de la :- Vda. de Baldomer Baró

Plaça del Rei, 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den

PAURUIZ

: Sastreria : de :
Francesc Gabriel

La casa de mes novetat : Trajos a mida des de 40 pessetas : Perfecció i economia

Plaça de la Font, 14
TARRAGONA

CLÍNICA : I : CONSULTORI

per a les malalties de la dona, vies urinàries, cirujia operatoria i parts :
Aplicació del 606 : Electroteràpia en totes sas formas : Depilació elèctrica i Masatge vibratori : Tractament especial per a la bellesa de la dona, arrugas, obesitat, etc., etc.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADÁ

Consulta de DEU a DOTZE i de CINQ a SET : Días festius de DEU a DOTZE : Pels pobres gratuita els DILLUNS, DIMECRES i DISABTES

Rambla S. Joan, 90, entresol
Teléfon 231

P. Lloret Ordeix

ADVOCAT

Corredor de Comerç Col·legiat

Apodaca, 7

Tarragona

Telefon, 95

Gestió i intervenció d'operacions bancàries
ORDRES DE BORSA

HIMALAYA

El rei dels
licors estomacals

FABRICANTS:

Fills de Joan Vité Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor en l'Exposició de Buenos Aires.

Demanenlo en els cafès i pasteleries

Indicat per a casaments, batetjos i banquets

Sastreria

Novitat

= DE =

Lluís Montserrat

PORTALET, 1

PLASSA DE LA FONT, 51

TARRAGONA

Casa Lliteras

Recomana al públic
sos acreditats Cafés
Torrefacció diària

Gran assortit de articles
del ram de ultramarins.

Garantia absoluta amb la
calitat dels seus gèneros.

Servei a domicili

MAJOR, 3

TARRAGONA

TELÉFON, 214

STOCK

Michelin i Dunlop

Accessoris i peçes soltes per a
Bicicletes,

Motocicletes

i Automovils

Ois lubricants, betzines i bujtes.
Vulcanització i venda de Neumàtics i càmares per a tota classe de Autos

Despatx i Exposició: MASDEU I C.

Unió, 32 : : Teléfon 259

TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

= DE =

FREDERIC MIRET

Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves, vins, xampanyes : i tota classe de comestibles :

UNIO, 28 — TELEFON 245

TARRAGONA

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

DE

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanyes : Escribanes : Plumes Stilogràfiques : Pesa-carres : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i àlbums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

MENJADORS DEL JARDÍ

DE

FRANCISCO LÓPEZ

AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 150 pessetes en endavant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus convencionals.

: Habitacions amb llum elèctrica :

Hotel

Internacional

Recentment inaugurat

Confort modern

COMTE DE RIUS, 17

I AUGUST, 26

TARRAGONA

Petit Versailles

Bar de Moda

Refrescos - Cafè - Li ors - Dolços

Explendit servei

: de Restaurant :

Piano elèctric - Obert dia i nit

Rambla San Joan, núm. 49

Teléfono, 242

Tarragona

FRANCISCO COCA

Lo millor en comestibles

RAMBLA CASTELAR, 24

Corbates

i articles para home

Gilabert Germans

PREUS BARATOS

Sabateria

"La Mariposa"

= DE =

Juan Domenech

Calçats econòmics,
a mida i de luxe.

PREUS FIXOS

Grans existències
de totes mides i
classes.

Carrer Major, 2
Tarragona

Fàbrica de Braguers

I DE

Aparatos Ortopèdics

(TRENCA TS)

EL BRAGUER-ARTICULAR-REGULADOR sistema MONTSERRAT es el mes pràctic i modern per a la retensió i curació de les hernies per cròniques i rebel·des que signin. Grans existències de BRAGUERETS DE GOMA per a la radical curació de les hernies de la infància i tot lo concernent a Cirurgia i Ortopèdia.

ESPECIALITAT

EN LA CONSTRUCCIÓ
DE FAIXES VENTRALS

CASA MONTSERRAT

UNIÓN, 34 — TARRAGONA

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raims sense alcohol

The Grape Juice Co. L^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més
higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les
malalties i convalescència

Se ven per tot arreu

FERRETERIA MALLOL

Bateria de cuina : : Eines de totes classes : : Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos — Articles per a Sports

Sant Agustí, 9 i 11. — Tarragona